Обезмучено-недужий,
В тузі я поник чолом...
Тихо-тихо ангел дружий
Огорнув мене крилом.

Мов та хмара на блакиті,
Чорна думонька злина...
Що ж ото за ангел в світі,
Що за зоря весняна?

Гасне зірка найясніша,
Ангел ангела втіша...
То — жіноча найніжніша,
Найчаруюча душа.